

Άγιος Δημήτριος

Κυριακή 24 Μαΐου 2026

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ
ΤΗΣ Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

(Ιωάν. ιζ΄ 1 - 13)

(Πράξ. κ΄ 16 - 18, 28 - 36)

Η σωτήρια πίστη

«εγώ και ο Πατήρ εν εσμέν»

Η αλήθεια της πίστεως κρατήθηκε ανόθευτη μέσα από τους αγώνες που διεξήγαγαν μεγάλες μορφές της Εκκλησίας, η οποία για τη μεγάλη προσφορά τους θέλει να τους τιμά και να τους μνημονεύει. Έτσι, την τελευταία Κυριακή πριν από τη μεγάλη εορτή της Πεντηκοστής, αποδίδεται τιμή στους 318 θεοφόρους Πατέρες που λάμπρυναν με την παρουσία τους την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο που συγκλήθηκε στη Νίκαια το 325 μ.Χ. Οι Πατέρες όρθωσαν το ανάστημά τους εναντίον της αίρεσης του Αρείου και κράτησαν στερεά την πίστη. Διακήρυξαν με παρρησία και θάρρος ότι ο Ιησούς Χριστός είναι «ομοούσιος και ομότιμος τω Θεώ και Πατρί, δηλαδή Θεός αληθινός και εν σαρκί τέλειος άνθρωπος».

Η καταδίκη της πλάνης

Οι 318 Πατέρες που τιμά σήμερα η Εκκλησία ανέκοψαν την πλάνη του Αρείου, ο οποίος ανέτρεπε με τις κακοδοξίες του το σωτηριολογικό έργο και έθετε εν αμφιβόλω την προοπτική της σωτηρίας του ανθρώπου από τον Χριστόν, τον οποίο υποβάθμιζε σε κτίσμα. Προσπαθούσε να συμβιβάσει στα στενά όρια της λογικής του τις θείες αλήθειες. Αν ο Χριστός δεν ήταν αληθινός Θεός, όπως ισχυριζόταν, όχι μόνο δεν θα έσωζε τον άνθρωπο αλλά θα είχε και ο ίδιος ανάγκη σωτηρίας. Ο Χριστός είναι ο λυτρωτής του κόσμου γιατί είναι

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

αδιάσπαστα ενωμένος και ομοούσιος με τον Θεό Πατέρα. Ο Κύριος δεν παρέλειπε ποτέ να διαβεβαιώνει ότι «εγώ και ο Πατήρ εν εσμέν».

Οι θεοφόροι Πατέρες, με επικεφαλής το ασύλληπτο ανάστημα του Μεγάλου Αθανασίου πρόβαλαν απέναντι στις επικίνδυνες πλάνες το αποδεικτικό στοιχείο της καθημερινής εμπειρίας της Εκκλησίας. Μέσα από το μεγαλείο της, αποκαλύπτεται το θαυμαστό της εν Χριστώ σωτηρίας και της δυνατότητας του ανθρώπου να φθάσει στη θέωση. Αυτό άλλωστε μαρτυρεί και το νέφος των αγίων που σκεπάζει το οικοδόμημα της Εκκλησίας. Μεταξύ τους οι όσιοι Συμεών και Κυριακός, ο συμπατριώτης μας, τους οποίους τη μνήμη τιμά σήμερα η Εκκλησία. Μάλιστα, οι πατερικές αυτές μορφές συνέταξαν τότε και μέρος του Συμβόλου της Πίστεως, με το οποίο δίνουμε ομολογία σε κάθε Θεία Λειτουργία. Κυρίως όμως οι Πατέρες έδωσαν την πιο ισχυρή μαρτυρία για την αλήθεια της Εκκλησίας με την ίδια τη ζωή και το άγιο παράδειγμά τους.

Την Κυριακή αυτή η Εκκλησία επέλεξε την ευαγγελική περικοπή που αναφέρεται στην αρχιερατική, όπως χαρακτηρίζεται, προσευχή του Κυρίου. Είναι η ώρα που ο Κύριος κάνει λόγο για τη δόξα του, την οποία συνέδεσε με το «εκούσιο Πάθος». Ο Χριστός αποκαλύπτει την αυθεντική ζωή όταν μάς προσφέρει τον εαυτό του μέσα από τη σταυρωμένη αγάπη του. Η προσφορά αυτή που καταξιώνεται κορυφούμενη στην προοπτική της σταυρικής θυσίας, αποκαλύπτει και τη δόξα του Θεανθρώπου.

Ο Χριστός με το έργο του ανοίγει μια νέα προοπτική. Ως υπόδειγμα και πρότυπο προβάλλεται η ενότητα της Αγίας Τριάδος που αποκαθιστά την πιο αυθεντική κοινωνία: «τήρησον αυτούς εν τω ονόματί σου...ίνα ώσιν εν καθώς ημείς».

Αγαπητοί αδελφοί, η αλήθεια της Εκκλησίας, όπως τη διαφύλαξαν με τους αγώνες τους οι 318 θεοφόροι Πατέρες που έλαβαν μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο και που διατηρείται ανόθευτη με την παρουσία και ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, είναι εκείνη που μας χαράσσει τους πιο σταθερούς προσανατολισμούς της πίστεως. Ας την εγκολπωθούμε για να βιώσουμε την όντως αλήθεια και την όντως ζωή.

Ἀποστολικό Ανάγνωσμα

ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἔκρινε γὰρ ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς ἐπίστασθε, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποστολῶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· Αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὐσί μετ' ἐμοῦ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τῶν λόγων τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θείας τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Εὐαγγελικό Ανάγνωσμα

ῶ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκουσιν σέ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἔτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. 6 Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασιν. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσὶ, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σέ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτούς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σέ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσιν τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Πολύφωτοι Αστέρες της Εκκλησίας

Ο ΟΣΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ ο Θαυμαστορείτης

Ο πατέρας του Ιωάννης ήταν από την Έδεσσα, αλλά ο Συμεών γεννήθηκε στην Αντιόχεια στα χρόνια του βασιλιά Ιουστίνου Β' (574 μ.Χ.). Όταν ήταν πέντε χρονών, σεισμός τρομερός κατέστρεψε μεγάλο μέρος της Αντιόχειας. ο πατέρας του σκοτώθηκε ενώ βρισκόταν μέσα στο σπίτι και κατέρρευσε η στέγη. Η μητέρα του Μάρθα σώθηκε, διότι εκείνη τη στιγμή ήταν σε κάποιο ναό της πόλης. Το ίδιο και ο μικρός Συμεών, πού μόνος του είχε βγει από το σπίτι και πήγε στον κοντινό ναό του Αγίου Στεφάνου. Η Μάρθα όταν βρήκε το Συμεών, δόξασε το Θεό, διότι κράτησε τουλάχιστον το παιδί της ζωντανό. Από τότε, με περισσότερο ζήλο μόρφωνε το παιδί της σύμφωνα με τα θεία παραγγέλματα. Όταν ο Συμεών μεγάλωσε, πήγε στη Σελεύκεια σε ένα μικρό μοναστήρι (στο Θαυμαστό όρος), όπου βρισκόταν ένας περίφημος ασκητής, ο Ιωάννης. Κοντά του ο Συμεών πήρε περισσότερα και υψηλότερα διδάγματα χριστιανικής ζωής και μελέτησε συστηματικότερα τις Γραφές. Τόσο δε καλή διαγωγή είχε μέσα στο μοναστήρι, πού κάποτε κάποιος φθονερός συμμοναστής του προσπάθησε να τον μαχαιρώσει, αλλά από θαύμα το χέρι του ξεράθηκε επί τόπου. Ο αμνησικάκος Συμεών προσευχήθηκε, σταύρωσε το χέρι του παρ' ολίγον φονιά του, και αμέσως αυτό θεραπεύθηκε. Ο Θεός, για τη θερμότητα της πίστης του, έδωσε στο Συμεών το χάρισμα να θεραπεύει δαιμονισμένους. Και όπως ο Κύριος μας, έτσι και ο Συμεών, μέχρι πού αποδήμησε "δαιμόνια πολλά εξέβαλε"

Ο ΟΣΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ο εν Κύπρω

Ο Άγιος Κυριακός έζησε βίο ασκητικό πλησίον της κοινότητας Ευρύχου, όπου σώζεται ξυλόστεγος μονόκλιτος ναός, ο οποίος χρονολογείται τον 16ον αιώνα. Στη βόρεια πλευρά του ναού διασώζεται ο τάφος του Αγίου. Στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου - Ευρύχου, η οποία αποτελεί την προσωρινή έδρα της Μητροπόλεως Μόρφου, φυλάγεται η τιμία του κάρα. Επίσης στο ναό σώζεται παλιά φορητή εικόνα του Αγίου. Παλαιά στο χωριό Αγία Μαρίνα Ξυλιάτου υπάρχουν ερείπια παλιάς εκκλησίας στο όνομα του, καθώς και παλαιά χειρόγραφη φυλλάδα με την ακολουθία του.

Επιμέλεια και εκτύπωση Χριστιανικής Κίνησης "Ο Άγιος Δημήτριος"
"Ο Καλός Σαμαρείτης", και λοιπών φιλανθρωπικών έργων της ενορίας.